

1. Metodă de determinare a domeniului normal de variație a echilibrului hidric al materialelor organice și anorganice, care include prelevarea probelor de material, deshidratarea prealabilă a acestora la o umiditate atmosferică de cel mult 10% UR, până la o masă constantă, hidratarea ulterioară a probelor la o umiditate atmosferică de cel puțin 99%, până la o masă constantă, cu cântărirea periodică, după care urmează deshidratarea la aceleași condiții (UR<10%) cu cântărirea periodică, trasarea curbelor de hidratare și deshidratare, conform datelor obținute la cântărirea, determinarea domeniului normal de variație a echilibrului hidric, care este cuprins între curbele menționate.
2. Metodă conform revendicării 1, în care cântărirea periodică a probelor supuse proceselor de hidratare și deshidratare se efectuează la o balanță analitică, în primele 60 de minute din 10 în 10 minute, în următoarele 60 min din 20 în 20 min, în următoarele 120 min din 30 în 30 min, după care cântărirea se face din oră în oră, până la 8 ore de hidratare și deshidratare, apoi după două ore, patru ore, etc., dublându-se de fiecare dată intervalul de timp, până la o masă constantă.
3. Metodă conform revendicărilor 1 și 2, în care în baza celor două curbe de hidratare și deshidratare se determină punctul de echilibru la intersecția celor două curbe, timpul necesar atingerii punctului de echilibru, precum și limitele domeniului de variație a umidității higroscopice reversibile.